

NUMISMATICKÝ ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝ.

(REVUE NUMISMATIQUE TCHÉCOSLOVAQUE.)

VYDÁVÁ NUMISMATICKÁ SPOLEČNOST ČESKOSLOVENSKÁ V PRAZE
S PODPOROU MINISTERSTVA ŠKOLSTVÍ A NÁRODNÍ OSVĚTY
A ČESKÉ AKADEMIE VĚD A UMĚNÍ V PRAZE.

ROČNÍK I. (1925).

REDÁKTOR :

Dr. GUSTAV SKALSKÝ.

REDAKČNÍ RADA:

Prof. Dr. JOSEF DOBIÁŠ, Dr. VIKTOR KATZ, Dr. ANIONÍN MASTNÝ
a docent Dr. JOSEF SCHRÁNIL.

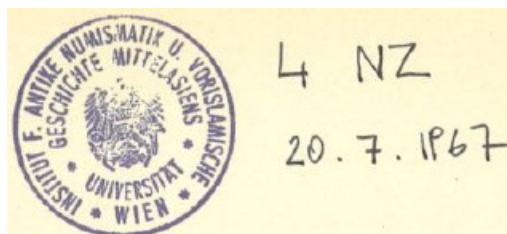
S 12 TABULKAMI A 5 VYOBRAZENÍMI V TEXTU.

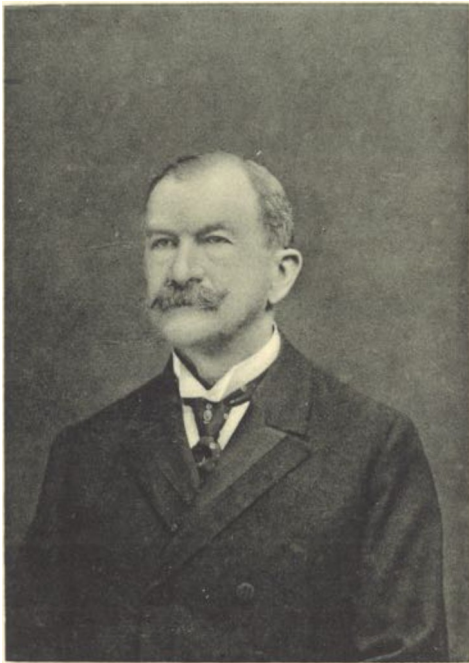

V PRAZE.

NÁKLADEM NUMISMATICKÉ SPOLEČNOSTI ČESKOSLOVENSKÉ V PRAZE.

1925

Ph. Dr. h. c. Eduard Fiala
* 1855 † 1924

NAŠIM ČTENÁŘŮM.

V provolám ze dne 28. září 1919 při založení „Věstníku numismatické společnosti československé“ prohlásil výbor společnosti této ústy inženýra K. C. Neumanna, „že jest těžce splnitelným ideálem, založiti **časopis** numismatický v jazyku českém“ a že „než nastanou poměry příznivější, nutno se spokojiti s **Věstníkem**, z něhož se členové budou dozvídati o přednáškách a debatách ve schůzích vedených a pokud tomu rozsah listu a okolnosti dovolí, budou v něm otištěny zprávy a výzkumy z oboru numismatiky vůbec, ovšem v první řadě s ohledem na poměry státu československého.“

Toinuto úkolu vyhověl Věstník v uplynulém pětiletí zajisté měrou větší, než sliboval. Vyšloť v něm přes 50 článků původních, dobře připravujících půdu pro další badání numismatická.

Rozmnožením počtu členstva a vydatnou finanční podporou ministerstva školství a národní osvěty podepřen, rozhodl se výbor společnosti učiniti další krok za svým ideálem a uvažoval již za života zakladatele a předsedy svého Dra Ed. Fialy o přeměně skromného **Věstníku** na **Časopis**, postavený na širokou basi numismatiky všeobecné, ovšem se zvláštním zřetelem na mincovnictví československé.

Vychází tedy tímto prvním dvojčíslem nový „**Numismatický časopis československý**“ s podtitulem „Revue numismatique tchécoslovaque“ ve zvětšeném formátu a v nové úpravě. Po ztrátě svého vůdce Dra Fialy získala společnost řadu spolupracovníků z různých oborů numismatiky, jejichž součinností chce prohloubiti a rozšířiti obsah Časopisu, chce podávati obsažné referáty o numismatické literatuře světové, o nálezech, o nových ražbách mincí i medailí, o ruchu na trhu numismatickém, o museích, dražbách a chce ze všech sil spolupracovati na v pravdě vědeckém poznání naší minulosti, rozšířiti domácí obzor, rozmnožiti naše vědomosti a tak ušlechtili závoditi s numismatickým časopisy cizími. Pod titulkem „Věstníku“ bude pak přinášeti drobnější zprávy a referáty o činnosti spolkové. Nový tento časopis bude vydáván ve volných lhůtách nejméně čtyřikrát do roka. Dále hodlá společnost i nadále podle potřeby vydávati příležitostná **větší díla** numismatická, jako vydala Fialův „Stručný přehled českého mincovnictví“ a „Medaile v zemích českých“.

Deset dosud vydaných čísel Věstníku tvořiti bude samostatný svazek, k němuž bude členstvu dodán titulní list a rejstřík.

Počátky časopisu budou ovšem skromné a obtíže veliké. Prosíme proto naše členy, historiky a všechny přátele numismatiky, aby nás podporovali získáním nových členů, hlavně však příspěvky literárními a rozličnými zprávami z oboru vědy numismatické.

VÝBOR NUMISMATICKÉ SPOLEČNOSTI ČESKOSLOVENSKÉ V PRAZE.

KAREL CHAURA:

PHIL. DR. H. C. EDUARD FIALA, JEHO ŽIVOT A DÍLO.

Dr. Eduard Fiala se narodil 9. dubna 1855 v Praze II., čp. 399 na Slupi, v domě, který patřil České společnosti pro zvelebování zahradnictví, kde tehdy jeho otec **Josef Fiala**, zahradní inženýr a odborný spisovatel, působil jako ředitel.

Do „Společenské zahrady“ zkvétající za ředitele Fialy, chodilo mnoho význačných osobností, mezi nimi také výtečný numismatik **Josef Neumann**, rada zemského soudu, jenž často s malým Eduardem hovořoval. Nabádal jej ku sbírání mincí a daroval mu později i své dílo „Beschreibung der bisher bekannten böhm. Privatmünzen und Medaillen“.

Malý Eduard vstoupil r. 1865 na gymnasium a sbíral jako každý student nejdříve poštovní známky; podnět ku sbírání mincí dán byl několika mincemi, které jeho otec měl uschované. Co se z počátku zdálo býti dětskou hříčkou, vyvinulo se stykem s numismatikem Neumannem ve vážné studium.

Tehdy — asi r. 1868 — seznamuje se též se superiorem kláštera františkánského na Skalce **P. Lichtblauem**, sběratelem mincí.¹⁾

1) Ve svém spise „České denáry“, str. 15, píše E. Fiala, že P. Lichtblau jej povzbudil již r. 1866 ku sbírání, přes to se zdá, že trvalý vliv v tomto směru dlužno přičísti jen r. Neumannovi.

Následujícího roku o prázdninách podniká svou první cestu za hranice, nabádan svým otcem, aby studii zanechal a věnoval se zahradnictví. Cestuje tedy do Berlína, Hamburku a Drážďan a věnuje pozornost tamním zahradám. R. 1870 cestuje ve společnosti rady Neumanna do Belgie, prohlíží především parky a zahrady, poznává však cestou též kus praktické numismatiky. Prošlit s r. Neumannem, sbírajícím měděné peníze, mnohé krámy starožitníků a vetešníků a kupovali měděné peníze na kila a velmi levně.

Podle přání svého otce věnoval se Fiala, jsa jinak chatrného zdraví, zahradnictví úplně a učil se u svého otce, studoval vedle toho botaniku, na technice poslouchal přednášky geodetické a stavitelské.

Cestuje pak skorém každý rok do Španělska, Francie, Itálie, Belgie a Německa, studuje pilně zahradnictví, s neochabujícím zájmem prohlíží však i musea a mincovní kabinet. V Londýně pobyl r. 1875 a 1878. Studoval tam zahradnictví a zabýval se numismatikou, sepisoval pro r. Neumanna mince vzorné (zkoušky, proofs) v museu South-Kensingtonském a v British museum. Byla to první průprava ke spisovatelství. Seznámil se tam nejen se znamenitými zahradníky, ale i s vědeckými veličinami jako byli: Stanley Lane Poole, Percy Gardener, Reginald Stuart Poole a j.

Byl nucen žiti velmi skromně, protože se na takovou cestu tehdy nedostávalo subvence. Po r. 1876 převzal inž. Fiala vybudování několika základů zahrad a získal mnoho známostí, takže r. 1878 ohlásil samostatnou živnost „**zakládání zahrad všeho druhu v Praze a na venkově**“. R. 1879 oženil se pak s Marií Peterkovou, dcerou soudního rady Josefa Peterky. — Ve svém oboru nabyt brzy zvučného jména a tak zadány mu byly mnohé veliké práce. Zřídil velkou řadu zámeckých parků a zahrad, tak v letech 1879—1895 rozsáhlé zahrady a parky v Dobřanech, v Jistebnici, v Janovicích, v Nahošicích, Vrajtu, Bradlíně, Ouholčích, Červeném Hrádku, Vostračíně a jinde, při čemž byl mladý inženýr zahradnictví nucen zabývat se i pracemi stavitelskými, architekturou zevnější i vnitřní. Svěřovány mu opravy celých zámků, kaplí i kostelů a také zde vynikl Eduard Fiala hlavně jako konservátor starých památek stavitelských. Provedené práce konservační byly k jeho popudu zveřejněny někdy numismaticky, tak r. 1882 ražena medaile na opravu zámku a kaple v Mlýnci v okrese podbořanském a r. 1892 na opravu starobylého chrámu v Arnoštovicích v okrese votickém.

Veškerý svůj volný čas věnoval Fiala studiu numismatiky. Jak již bylo řečeno, stal se sběratelem mincí a tím přilnul k numismatice tak, že se stala později jeho životním povoláním. V Praze seznámil se brzy s tehdejšími staršími sběrateli; byli to hlavně **Em. Mikš, Vilém Trink, Fr.**

Chaura, Max Donebauer, J. Smolík, J. Šlumberger a j. Na svých cestách prostudoval mincovní kabinet i sbírky soukromé ve Vídni, Drážďanech, Berlíně, Karlsruhe, Lipsku, Mnichově, Stuttgartu, Bernu, Curychu, Lyonu, Paříži, Bruselu, Haagu, Amsterdamu a j.

R. 1887 byl poblíže vsi **Senice** odkryt poklad asi 1000 denárů Bořivoje II., Svatopluka a Vladislava I., který se téměř úplně dostal do rukou mladého numismatika. Nález popsal ve vídeňském časopise numismatickém. Po tomto literárním debutu následovala první jeho velká práce numismatická. Jest to popis sbírky českých mincí a medailí **Maxe Donebauera**, vydaný v letech 1889 — 1890. Vydání katalogu předcházely samozřejmě studie v mincovních archivech v Praze, Kutné Hoře a jinde, takže to nebyl pouhý seznam sbírky, ale dílo, které přineslo tolik nového z historie českého mincovnictví, že zůstalo podnes znamenitou pomůckou každého numismatika. První díl, ve kterém popsány jsou mince vládní hlavně z českých mincoven a medaile na české panovníky, přináší popis 3252 kusů s hlediska moderního badání, zprávy o mincovnách, mincmistrech a jejich značkách spolu se 47 tabulkami, na nichž vyobrazeny všechny typy nebo dosud neznámé ražby. Druhý díl přináší popis 2039 medailí a mincí soukromých osobností, pánů s právem ražby a měst českých. Také zde nese pilná práce Fialova dobré ovoce, sběratel se dozvídá mnoho nového o mincovnách, rytcích a medailérech, zvláště jáchymovských. Katalog obsahuje dále popis 643 nouzových poukázek českých z let 1848 až 1849, popis 188 padělků českých mincí hlavně denárů a početních penízů a je ukončen chronologickým přehledem panovníků, duchovních pánů, mincmistrů a pod., jakož i 36 tabulkami.

Při soupisu sbírky Donebauerovy poznal mnohé mezery a připravoval se proto k vydání doplňků, které měly obsahovat všechny známé ražby české ve sbírce Donebauerově nepopsané. První díl těchto dodatků vyšel r. 1891 a přinesl 70 v Čechách nalezených mincí předhistorických a 1144 denárů nových typů nebo variantů; připojelo 10 tabulek vyobrazení a podán rozvrh celého díla, avšak ku dalšímu vydávání nedošlo.

Studijní cesty mladého numismatika daly mu hojně příležitosti seznámiti se s mnohými muži, tou vědou se zabývajících. R. 1888 seznamuje se v e Vídni s **princem Arnoštem z Windischgrätzu**, cílevědomým sběratelem. Známost tato vedla k trvalým přátelským stykům numismatickým. K vyzvání princově podjal se uspořádání jeho velké sbírky a sepsal též obšírný katalog, který přesahuje daleko význam pouhého seznamu sbírky. Roku 1895 vyšel v Praze první díl tohoto katalogu s titulem „**Collection Ernst Prinz zu Windischgrätz**“, obsahující ražby zemí rakousko-uherských, r. 1897 druhý díl (Italie, Španělsko, Portugalsko, Francie, Belgie, Nizozemí), roku 1903 třetí díl (Německo a Švýcarsko), r. 1912 čtvrtý díl (Anglie, severní státy, Rusko, balkánské státy, Amerika, Austrálie a koloniální ražby); posledního 7. svazku druhý díl vyšel r. 1917 a obsahuje mince a medaile států východní a jižní Asie. Podává důkaz, jak náš numismatik svým věděním obsáhl i umismatiku **orientální**. Seznam antických mincí sbírky Windischgrätzovy sestavili jiní autoři (V. svazek Dr. J. Scholz, VI. svazek O. Voetter, VII. svazek, první díl, orientální mince, Eduard v. Zambaur). K V. svazku sepsal E. Fiala v dodatku ražby barbarské a vydal jej v Praze r. 1900 se 3 tabulkami. Katalog sbírky Windischgrätzovy přináší opět mnoho nového na poli numismatickém; vše co nového přineslo badání o mincovnách, mincmistrech, nové poznatky při určování a zařazování ražeb, bylo při popisu mincí použito, takže dílo stalo se znamenitou příručkou numismatickou.

Každá dobrá publikace podněcuje a také přehled českých ražeb, jakého se katalogem sbírky Donebauerovy sběratelům dostalo, vzbudil velký zájem o české ražby, zvláště o denáry poprvé soustavně sestavené a popsané. Z řady tehdejších sběratelů sluší jmenovati směnámíka Emanuela Mikše jako prvního, který bedlivě sepisoval obsah nálezů denárových, jež se mu dostaly do rukou ; pak Jindřicha Rappého, autora historie mincovny kutnohorské z r. 1889 v num. časopise vídeňském vydané, a Jos. Smolíka, pilného spolupracovníka Památek archeologických. Větší sbírky měli tehdy mimo M. Donebauera báňský rada Jos. Hrabák, vrchní vradaj V. Hofmeister, J. Fiedler, Dr. Štěpán Berger, E. Haisl, Fr. R. Chaura, Dr. K. Chudoba, J. Květoň, Arnošt Piek, Dr. Leopold Katz, Vlád. Příbík a Vilém Trinks. Na schůzky tohoto kroužku raženy byly stříbrné a mosazné žetony. Byli ještě jiní sběratelé čeští v naší vlasti a všichni si přáli **českého** díla o naší numismatice. Dlužno obdivovati se odvaze Ed. J. Fialy, když počal r. 1894 vydá vati vlastním nákladem (pomocí České Akademie v ěd a umění) svůj obdivuhodný spis „**České denáry**“, v němž p o pisuje české ražby Boleslavem I. počínaje až po dobu brakteátovou do konce 13. století.

Fiala pracuje zde metodami moderními, přihlížeje hlavně k práci na ražbách, k výsledkům zkoušek na ryzost a ku složení nálezů denárových. Podává kritický přehled numismatické literatury domácí i cizí, přehled mincovnictví středověkého, obšírně zmiňuje se o mincovním regálu

panovníků českých i úředních knížat moravských, o poměrech při mincovnách, o mincmistrech a nájemcích mincoven. Podrobně pojednává o celkové úpravě denárů, o tvarech písmen a obrazech, o měně, obchodování, napodobení a padělání našich denárů a věnuje celou kapitolu cizím současným ražbám 10. až 12. století. Velmi cennou jest snůška zápisů o více než 220 nálezech denárových a jejich rozborů, tak důležitých při studiích ražeb středověkých. Vlastní popis denáru a brakteátů, celkem 2950 kusu, provázen jest kritickými poznámkami o mincování jednotlivých panovníků, o vzácnosti našich denárů a přidáno 36 tabulek vyobrazení. Práce Fialova „**České denáry**“ jest dílem stěžejným, v české literatuře numismatické jedinečným, dílem ceny trvalé, k němuž se bude vraceti každý badatel i sběratel. Uvědomíme-li si činnost Eduarda Fialy, zahradního inženýra od r. 1879, kdy byl nucen pobývat na místech své činnosti, dojížděti s místa na místo, dělati plány a rozpočty pro nové práce atd., ztěžší pochopíme kdy mohl studovati prameny, konati srovnávací studia mincovnictví národů evropských a příslušné literatury, podnikati cesty po museích a sbírkách v naší vlasti i za hranicemi. K tomu si představme ohromnou práci spojenou se čtením a luštěním legend na denárech, s měřením a vážením mnoha tisíc kusů mincí a jejich popisem. O jaké síle a energii, o jaké geniálnosti svědčí tento jediný spis!

A práce stále přibývá!

R. 1900 byl zvolen do výboru **Jubilejní výstavy** v Praze. Pracoval v oddělení retrospektivním, kde převzal referát sekce B. o umění ryjeckém, medailérství, řezbě pečetidel a kamenu. Oddělení to předvedlo ve zvláštní budově na prvním místě dobu předhistorickou se 298 skupinami z různých nálezů; druhá sekce předváděla umění ryjecké a čítala 924 ukázek Českých mincí vládních a mincí osob k ražbě oprávněných, 400 medailí, 340 pečetí a pečetidel, 40 řezaných kamenů, 22 razidel, 11 přístrojů k lisování pečetí, ukázky strojů razících, ukázky pečetí na listinách, autografy, numismatickou literaturu atd. Vše bylo zásluhou E. Fialy aranžováno s velkým vkusem a budilo značný zájem obecnosti i odborníků. Po výstavě svěřeno bylo E. Fialovi instalování numismatické a sfragistické sbírky Českého musea; také výstava Národopisná r. 1895 a výstava Architektury a inženýrství r. 1898 v Praze měly oddělení numismatické, jím aranžované.

Svými publikacemi se Ed. Fiala stal ve světě numismatickým známým odborníkem a byl r. 1897 na doporučení prince z Windischgrätzu a Dr. Kennera, ředitele cis. kabinetu ve Vídni, vyzván vévodou z Cumberlandu, aby převzal uspořádání velké sbírky numismatické královského hannoverského kabinetu mincovního.

Dlouho váhal náš numismatik se svým rozhodnutím, neboť vstoupiti do služeb vévodských znamenalo úplnou přeměnu jeho dosavadních životních poměrů a věnování se úplně práci numismatické, a to práci na poli **cizí historie**. Avšak numismatika zvítězila a počátkem roku 1898 stal se Eduard Fiala, Český numismatik, konservátorem **Krále hannoverského kabinetu mincovního**, později též komořím **relikviárního pokladu welfského** a kustodem rodinného **musea domu brunšvicko-lünebur'ského**. Žel, že poměry v naší vlasti tehdy nedovolily získati jej pro numismatiku naši!

A opět žasneme nad velikostí úkolu, jaký na se vzal Český numismatik. Svědomitě a se zvýšenou energií dal se do práce. Pilně pátral po archiváliích a dokumentech, odkryl mnoho neznámého a použil svých studijních cest do Poznaně, Stockholmu, Kodaně, Petrohradu, Moskvy, Terstu, Benátek, Florencie, Říma, Madridu, Lisabonu a j. k intenzivnímu studiu numismatického materiálu. Bedlivě hleděl si také numismatického trhu a získával vhodné ražby pro kabinet, věnuje zvláštní pozornost nálezům. Takovými nákupy vzkvétala sbírka znamenitě; do r. 1898 čítala: 17.845 kusů ze stříbra, 1.090 kusů ze zlata a 4.418 kusů z mědi. Za dobu úřadování E. Fialy až do doby před vypuknutím světové války rozmnožena o 24 600 kusů, takže čítala okrouhle 48.000 kusů. Nelze slovy vylíčit ti ohromnou práci, jakou vyžaduje popis tak velké sbírky, spojený s údaji historickými, genealogickými a heraldickými, podrobnými daty o mincovnách a mincmistrech a pod. Bylo nutno studovati nejen historii německých zemí welfských, ale též mincovní materiál italský, anglický, císařství indického a kolonií vyžadoval nové studie příslušné literatury dějepisné i numismatické. Dávno již toužil numismatický svět poznati obsah velké sbírky vévodské a proto s

povděkem uvítán byl r. 1904 první svazek monumentálního díla „**Münzen und Medaillen der Welfischen Lande**“ (Band V. Das mittlere Haus Braunschweig, Linie zu Calenberg). Od r. 1906 následují další svazky, celkem imposantní řada devíti svazků se 135 tabulkami, nečítaje mnohá vyobrazení v textu, jako. pečetí, znaků, autografů atd. Krásný to památník vědomostí a nezmamé píle velkého českého numismatika!

Věru nezmamá práce a dosti bylo by tohoto díla pro jedny pilné ruce! Náš neúnavný pracovník píše však mimo to do mnoha odborných Časopisů, spolupracuje na Ottově Slovníku naučném a sepisuje **Katalograzidel vídeňské mincovny**, který vycházel v letech 1901 až 1906, celkem o 4 svazcích s 37 tabulkami. Je to opět cenné dílo, které kromě popisu více jak 8700 razidel a punců obsahuje zajímavou o, které kromě popisu více jak 8700 razidel a punců obsahuje zajímavou historii této sbírky razidel, v níž octla se i razidla českých mincoven. Životopisná data o rytčích a medailérech všech mincoven zemí českých, uherských a rakouských (regesta čerpána hlavně z archivu dvorní komory), přinášejí mnohá data nová a důležitá.

R. 1909 vydává českým jazykem pomocí České Akademie krásnou monografii „**Antonio Abondio, keroplastik a medailér**“. Práce vedly jej často do ciziny, ale vždy rád spěchal do své vlasti, jak tomu příležitost dovolila, nezapomínal na numismatiku českou a připravoval o ní ještě jiné spisy, které hodlal vydati česky, tak ku př. velkou práci o jáchymovských medailích. Nikdy nezahálel a přiložil vždy ochotně ruku k dílu, šlo-li o to, prospěti numismatice jemu tak milé.

5. ledna 1913 se dostavil do schůze, kterou jsem tehdy svolal, chtěje docílit, aby se čeští sběratelé sdružili. S radostí ujal se pak celé akce spolu s inž. K. C. Neumanem, pořádal v „**Kroužku numismatů**“ přednášky o mincích a medailích. Jeho obětavost se ještě stupňuje, když pak založena „Numismatická společnost“. Nevynechá skoro ani jednu schůzi, a ani jedna schůze nebyla bez jeho přednášky nebo bez zajímavé rozpravy. Redigoval „Věstník“, který od r. 1919 vydávala NSČ a zaplnil jeho stránky z největší části svými články. Velká řada jeho poutavých přednášek jest v tomto časopise též zaznamenána. — Za velkou a nezištnou práci pro NSČ a za své zásluhy o numismatiku zvolen r. 1921 čestným členem, neboť NSČ děkuje v první řadě jemu svůj rozkvět. Jeho přednášky sledovány byly vždy s velkou účastí a pozorností; rád proto chodíval do schůzí NSČ a rád obětoval svůj drahocenný čas, aby opět pověděl něco zajímavého z numismatiky. I za svého zhoršeného stavu zdravotního namáhal se přijíti mezi členstvo NSČ; posledně přednášel 4. ledna 1924 o městských známkách pražských, zvaných „**cejchy**“, a ještě 15. února zúčastnil se schůze.

Ku sklonku života dostalo se mu vysokého vyznamenání tím, že jmenován byl čestným doktorem filosofie staroslavné university Karlovy. Mimo to byl členem České Akademie věd a umění a dostalo se mu i jiných poct a vyznamenání. Tak r. 1889 jmenován byl členem Centrální komise pro zachování památek, r. 1895 volontérem u fin. ministerstva ve Vídni, r. 1901 vládním radou, r. 1902 komandérem dánského řádu Dannebrog, r. 1905 komturem saského domácího řádu Arnoštova, r. 1907 komandérem italského řádu železné koruny. Byl vyznamenán mnohými ještě jinými řády, vlastnoručními dopisy panovníků a j.

Dr. Eduard Fiala byl milým a hledaným společníkem; jeho znalosti, jeho zkušenost a světový rozhled získaly mu vždy vděčné posluchače. Mladé sběratele dovedl povzbuditi dobrou radou, dárkem nějaké mince nebo knihy. Proto jeho přátelé a jeho žáci naň nikdy nezapomenou.

A jeho dílo zůstane památkou nehynoucí!

Seznam numismatických prací Dr. Ed. Fialy.

1887. Nález senický. Památky archaeologicke XIV.
1887. Senitzer Münzfund. Num. Zeitschrift XIX.
1887. Nález heřmanický. Památky arch. XIV.
1888. Die älteste Raitung des Prager Münzamsarchives. N. Z. XX.
1889. Oberpotschapler Denarenfund. N. Z. XXI.
- 1889—1890. Beschreibung der Sammlung böhmischer Münzen u. Medaillen des Max Donebauer. Praha. 2 díly s 83 tab.
1890. Der Fund von Hermsdorf. Archiv für Brakteatenkunde, sv. II. Vídeň.
- 1890—1891. Das Münzwesen d. Grafen Schlick. N. Z. XXII.,XXIII.
1891. Beschreibung böhmischer Münzen u. Medaillen. Praha 1891. S 10 tab.
1891. Kde stávala pražská mincovna. Zprávy společnosti přátel starožitností českých. Praha.
1891. Katalog retrospektivní výstavy (str. 32—144) Praha.
1891. Katalog der retrospektiven Ausstellung (str. 34—146) Praha.
1892. Nález olobocký. Památky arch. XV.
1892. Die Münzungen der Herren Wilhelm und Peter Vok von Rosenberg. Memoires présentés au congres international de numismatique. Bruxelles.
1892. Die Münzungen des ständischen Directorium u. Friedrichs v. d. Pfalz. N. Z. XXIV.
1893. Devise našich mincovních úředníků. Památky Arch. XVI.
1893. stal se spolupracovníkem Ottova Slovníku Naučného. Praha.
1895. Die Beamten und Angehörigen der Prager Münzstätte 1537—1625. N. Z. XXVII.
- 1895—1898. České denáry, se 36 tab. Praha. S pomocí České Akademie věd a umění.
- 1895—1900. Verschiedenes aus der Haller Münzstätte. N. Z. XXVII.—XXIX., XXXII.
- 1895—1917. Collection Ernst Prinz zu Windisch-Grätz. Praha. 7 dílů s 25 tabulkami. Tohoto díla napsali díl 5. (A) Dr. Scholz, díl VI. O. Voetter, díl VII. (A.) E. Zambaur.
1896. Die Beamten u. Angehörigen der Prager Münzstätte 1626—1700. N. Z. XXVII.
1896. Bohemian coins with inscription AETHELRED REX ANGLIAE.
- Numismatic chronicle. London. 1896. Nález čistěvesský. Památky arch. XVII. 1896. Donatus Starek, Stempelschneider in Prag um 1626. Mitteilungen d. Clubs der Münzen- u. Medaillenfreunde. Wien.
- 1896—1897. Zuteilungen an böhm. Münzmeister und Münzstätten. N. Z. XXVIII.—XXIX.
1897. Die Beamten und Angehörigen der Prager Münzstätte 1700—1784. N. Z. XXIX.
1897. Prager Notmünzen 1754 u. 1757. Mitteilungen d. Clubs der Münzen- und Medaillenfreunde, Wien.
1898. Klaus Karl, Münzmeister v. Joachimstal. N. Z. XXX.
1898. Die Beamten der Prager Münzstätte 1795—1857. N. Z. XXX.
1899. Einiges aus der Münzstätte Ensisheim in Elsass. Zeitschrift für Numismatik, Berlin.
1899. Die Goldprägung d. Prager Münzstätte. N. Z. XXXI.

- 1901—1906. Katalog der Münzen- u. Medaillen-Stempel-Sammlung des k. k. Hauptmünzamt, 4 díly se 37 tab. Vídeň.
1902. Der Podmokler Goldfund. N. Z. XXXIV.
1903. Die Münzmeister der Herzoglich-Braunschweig-Lüneburgischen Commission-Münzstätte zu Zellerfeld. Zeitschrift f. Numismatik, Berlin.
- 1903—1904. Die ältesten Raitpfennige Joachimsthal. N. Z. XXXV.—XXXVI.
- 1904— 1919. Münzen und Medaillen der Welfischen Lande. 9 dílů se 135 tab. Praha. (Poslední svazek měl obsahovati 8 tabulek, které však nevyšly.)
1909. Antonio Abondio, keroplastik a medailér ve službě císařů a králů Maxmiliána II. a Rudolfa II. S 9 tab. Praha. S přispěním České Akademie věd a umění.
1919. Numismatická společnost československá založena. — Rozhledy po numismatice československé. — Několik málo známých grošů početních. Věstník Numismatické společnosti čsl. Praha.
1920. Jiřík starší z Řasné. — Pravopis malých grošů. — Jáchymovští medajléři Caspar Ulich a Cunth Wels. — Medaile Jana z Waldštýna a Wolfa z Wřesovic. Věstník Num. společnosti Čsl. Praha.
1921. Staré mincovny Kouřím, Libice, Malin, Vratislav a Mělník. — Český lev na mincích. — Peníze početní (jetony). Věstník Num. společnosti čsl. Praha.
1922. Aureus císaře Augusta. — Nummi serrati. — Denáry moravské dosud nepopsané. — Denáry Fridricha a Kunrata Otty. — Groše Václava IV. a habránky rakouské. — Halěře XV. století. — Nález dukátů. — Zlatý poklad. — Johan Etl. — Sedlec. — O mince pregování. Věstník Num. společnosti čsl. Praha.
1923. Bohuslav Felix Hasistein. — Jiří Geitzkoffler. — Jakub (Klaus) Kraus a Jeroným Dietrich, řezači želez v Jáchymově. — Poznámky k nálezu sitnickému, blíž hradu Choustníku. Věstník Num. společnosti Čsl. Praha.
1923. Stručný přehled českého mincovnictví. Se 3 tab. Praha. Vydáno Numismatickou společností čsl. s pomocí České Akademie věd a umění.